

Ihmiset marssivat riveissä ihmiset marssivat riveissä ihmiset marssivat Minä seison reunallasi, meri Seison reunallasi viekas ja valkea vesi jota kerran rakastin Jonka terävät liuskat vellovat nyt silmissäni kuin valokuvat Nykivät kalat jotka eivät tunne rauhaa Ja minussa elävän hirviön jäljissä kulkevat vain ajan heikentämät jalat Punaiset lyhdyt Tiedottomuus tulevasta pimeästä Ihmiset marssivat riveissä Suola kerääntyy lasiaiseen ja maisema alkaa ottaa muotoa Jollaista ei kuuluisi olla Ihmiset marssivat riveissä ihmiset ihmiset ihmiset Ja reunallasi, meri Minä olen kaikkea yhtä aikaa Olen elossa kunnes näen köydet kaulallani Ihmiset huutamassa kaloja rantaan Aurinkoa pimeään Aseita nieluun Puita maata pitkin, niin, minä kuulen kuinka puut kasvavat jalkaterien läpi Ja kalat karjuvat vettä mutta minulla on vain aikaa Ja hiekassa nukkuneet eivät herää vaikka minä luulen - Niin, minä luulen meren olevan vielä lämmin ja valon läsnä Mutta minussa elävän hirviön jäljissä kulkevilla on kahdet kasvot Pimeään terästävät sormet Jotka meren nahkaan Hautaavat omiaan